

John Robert Harrison, roepnaam John, is geboren in London, Ontario op 25 mei 1922. Aanvankelijk heeft John opgegeven dat hij geboren is op 25 mei 1920, dit om voor de eerste inschrijving bij de reservisten in aanmerking te komen. Als enige jaren later zijn geboortebewijs wordt getoond, wordt de officiële datum in zijn dossier aangepast.

John is namelijk als reservist al in 1937 actief geworden.

CANADIAN FIELD FORCE		FINGERPRINTED
ATTESTATION PAPER		WSG COMPLETED
1. Surname	Harrison	
2. Christian Names	John Robert	
3. Present address	137 - 9 Ave Medicine Hat Alberta Canada	
4. Date of birth	May 25 - 1920 CHANGED to 25 May 1922 Birth Certificate # B 1364	
5. Place of birth	Caldera Ontario London	
6. Religion (state denomination)	Christian Science	
7. Trade or Calling	clerk	

Op 10 mei van dat jaar, nog geen 15 jaar oud, wordt hij al ingeschreven bij het 1ste Bataljon S.A.R.

S.A.R. staat voor Search and Rescue – zoek- en reddingsprogramma.

In de jaren dertig bestond er in Canada geen officieel, uniform militair of civiel zoek- en reddingsprogramma (SAR). Dit decennium werd gekenmerkt door drastische bezuinigingen op defensiebudgetten als gevolg van de Grote Depressie.

Vastgelegd wordt dat hij 'single-living' ouders heeft. Zijn vader, William Harrison, is conducteur bij de Canadian Pacific Railway. John's moeder, Anna W. Harrison is Duitse van geboorte. John's ouders hebben samen zes zonen en één dochter.

John groeit op in Medicine Hat, Alberta.

Thuis wordt Engels gesproken en als geloofsovertuiging wordt genoteerd 'Christian Science'.

C.S. is een geloofsovertuiging die zich baseert op het boek Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift van Mary Baker Eddy. Het in 1875 gepubliceerde boek bevat, samen met de Bijbel, de grondbeginselen van de beweging.

Na de lagere school bezoekt John nog 3 jaar de High School. In zijn vrije tijd werkt hij als verkoper bij een kledingzaak.

Aan de High School volgt hij verschillende studies o.a. Latijn en verdiept hij zich in de Christian Science overtuiging.

Softbal en Lacrosse zijn de sporten waarin hij geïnteresseerd is.

Hobby's heeft John verder niet. Tijdens een later interview geeft John aan dat hij na de oorlog graag journalist wil worden of misschien wel in het leger zal blijven.

De High School maakt hij niet helemaal af omdat hij op 26 januari 1940 voor actieve dienst tekent en ingedeeld wordt bij de Calgary Highlanders. (CH)

Hij heeft dan al de rang van sergeant bereikt bij de S.A.R.

De medische keuring vermeldt dat hij 1,88 m groot is en krap 69 kg weegt. Een kleine moedervlek op zijn rechterwang wordt genoemd als kenmerk.

Na zijn aanmelding in Medicine Hat wordt John een week later overgeplaatst naar Calgary, Alberta waar het depot van de Calgary Highlanders is gevestigd. Daar komt hij met een stevige griep in het hospitaal.

Door de al opgedane training volgen voor John de promoties snel na elkaar. Korporaal eind januari en sergeant in april '40.

Het dossier van John is nogal 'warrig' opgezet. Duidelijk is dat hij eind augustus '40 in Halifax aan boord gaat van een troepenschip en op 4 september '40 voet aan wal zet in Gourock, Verenigd Koninkrijk. (VK)

Na een week verlof begint John te kwakkelen met zijn gezondheid. Hij belandt in het Canadese Medische Centrum in Camp Bordon in Hampshire.

De opleidingen in het VK zijn intensief en veelzijdig voor de Canadezen.

Na een kort verlof meteen na Nieuwjaarsdag 1941 komt John weer in het hospitaal en wordt eind januari doorgestuurd naar het sanatorium in Brighton, VK.

Een aparte 'ziekenkaart' is in zijn dossier niet aanwezig.

Half februari '41 wordt John in Brighton ontslagen en na enkel weken wordt hij overgeplaatst naar Richmond.

John wordt veelzijdig getraind dat valt af te leiden uit zijn dossier.

Hij kwalificeert zich als regiments-verbindingsman; chauffeur gemechaniseerde voertuigen; motorordonnans en instructeur gevechtsleiding.

Daarnaast krijgt John nog een cursus bij een anti-tank eenheid van de artillerie en krijgt een speciale cursus in Schotland voor het omgaan met LCT's. (Ook wel TLC genoemd)

(De Landing Craft Tank (LCT) was een revolutionair amfibisch landingsvaartuig dat in medio 1940 op direct aandringen van de Britse premier Winston Churchill werd ontwikkeld om zware tanks rechtstreeks op vijandelijke stranden te kunnen afleveren.)

In de zomer van 1943 gaat John terug naar Canada. Zijn dossier vermeldt dat hij eind augustus 1943 weer in Calgary, Alberta is.

Dit keer als instructeur op het infanterie trainingscentrum.

John krijgt een paar weken verlof voor hij, met ingang van 1944 overgeplaatst wordt naar de infanterieschool in Vernon, Brits Columbia.

Ondertussen wordt, sinds eind 1943, op regeringsniveau onderhandeld om Canadese officieren toe te staan in het Britse leger te dienen.

John heeft zich relatief vroeg aangemeld om als officier naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en uitgeleend te worden aan een Britse eenheid.

Hij wordt geselecteerd en krijgt CANLOAN-nummer CDN/80.

CANLOAN-officiëren

Het Britse leger had in het najaar van 1943 een groot tekort aan luitenants en kapiteins bij de infanterie.

Rangen die o.a. horen bij functies als pelotons- of compagniescommandant.

Deze officieren bij de infanterie zijn bij acties in de voorste linies te vinden.

Het Britse leger had toen al enige jaren op meerdere fronten gevochten en de verliezen in de genoemde functies waren groot. Met de geplande invasie in het vooruitzicht zou dat een groot probleem gaan vormen.

In Canada was er een overschot aan deze jonge officieren, gemotiveerd en bereid om aan de strijd deel te nemen.

Na veel Brits-Canadees overleg kwam er in februari 1944 groen licht voor de volgende opzet:

- Maximaal 1.450 infanterie en 50 logistieke officieren kunnen worden uitgeleend.
- Deelname uitsluitend op vrijwillige basis.
- Betaling naar Canadese normen door Canada.
- Leeftijdsgrenzen: 33 jaar voor luitenants, 37 jaar voor kapiteins.
- De Britse regels voor promotie zullen toegepast worden.
- Indien nodig kunnen de officieren door Canada teruggeroepen worden.
- Het geheel krijgt de codenaam CANLOAN.

Men verwachtte een grote aanmelding in Canada omdat veel officieren dachten een snellere promotie te maken door deelname aan de strijd. Anderen waren dermate gefocust op inzet dat ze zich terug lieten zetten in rang om in aanmerking te komen.

Toch werd het vooraf geschatte aantal aanmeldingen niet gehaald.

Uiteindelijk werden 623 infanterie- en 50 logistieke officieren geselecteerd.

Ze kregen een registratienummer dat begon met CDN en een volgnummer gebaseerd op hun aanmelding.

De inzet en prestaties van de CANLOAN-officieren was boven elke twijfel verheven.

De lijst van onderscheidingen en promoties is lang.

Hun inzet en moed had ook een schaduwzijde.

De balans: 128 gesneuvelden; 310 gewonden, 27 krijgsgevangen en één vermiste.

Van de gesneuvelden liggen er elf in Holten begraven.

Hun grafsteen is te herkennen aan het esdoornblad op de steen, het registratienummer beginnend met CDN, de vermelding 'Royal Canadian Infantry Corps' en het Britse regiment waarbij ze waren ingedeeld.

Op 3 april 1944 gaat John, en een aantal andere CANLOAN-officieren, in Halifax aan boord van de 'Louis Pasteur'.

Dit schip brengt hen naar Liverpool waar ze op 10 april 1944 aankomen.

John wordt ingedeeld bij de 7^e Bataljon Argyl & Sutherland Highlanders. (A&SH)

Met deze eenheid komt hij op 9 juni 1944 aan land in Normandië.

Hij wordt commandant van het carrierpeloton en zal dat blijven tot zijn dood op 17 april 1945.

De standaard structuur van een carrierpeloton:

Personeel: ongeveer 40 man. Voertuigen: 13 Universal Carriers.

De commandogroep met 1 of 2 voertuigen en 4 secties met elk 3 voertuigen.

Elke sectie uitgerust met Brenguns, een 2-inch mortier en een antitankwapen.

Dan neemt het dossier van John grote stappen op de tijdlijn. Voor een beetje beeld van wat John meegemaakt heeft moeten we de 51ste Highland Divisie volgen, specifiek de 154ste brigade.

Als onderdeel van het 1ste Legerkorps landen ze op D-Day + 3. (9 juni 1944)
Ze zijn betrokken bij veel gevechten in Normandië. Ze nemen deel aan de oversteek van de rivier de Orne en gevechten bij Bréville-les-Monts (11-12 juni) en Colombelles (11 juli). Ook zien ze actie bij de doorbraak naar Falaise in augustus 1944 en de slag om Le Havre.

In oktober 1944 worden ze ingezet bij de Slag om de Schelde. In november 1944 nemen ze deel aan Operatie Guy Fawkes.

In de nacht van 4 op 5 november 1944 werd de operatie uitgevoerd door de Britse 51e (Hoogland) Infanteriedivisie om de Duitse troepen te verdrijven uit 'Het Eiland'. Dit is een zompig gebied tussen het Drongelens Kanaal en de Bergsche Maas, aan de westkant van 's-Hertogenbosch.

Het dossier van John vermeldt van al deze acties niets. Hij moet deze zonder veel problemen hebben doorstaan.
Ingezet worden ze ook tijdens het Ardennenoffensief. In het oorlogsdagboek lezen we:

Het 7e Argylls-bataljon rukte op over de weg van Hives naar Beaulieu en stuitte op sterk en goed voorbereid verzet in Lavaux. Pas om 19.00 uur werd Lavaux ingenomen door de Argylls. De opmars ging te voet verder en Beaulieu werd om 01.00 uur 's ochtends op 13 januari bereikt. Van Hives tot Beaulieu had het bataljon 38 slachtoffers te betreuren, waarvan negen doden.

Hierover geeft het dossier van John Harrison weer iets meer duidelijkheid.
Genoteerd staat op 12 januari 1945: overgebracht naar het 175ste Field Ambulance. Hij heeft hier dus verwondingen opgelopen, een aparte notitie hiervan is niet te vinden. Op 16 januari is hij weer terug bij zijn manschappen.

Op 10 en 11 februari worden de A&SH ingezet tijdens het Rijnlandoffensief. Aan de zuidwestkant van het Reichswald worden ze ingezet bij de aanval op het plaatsje Hekkens.

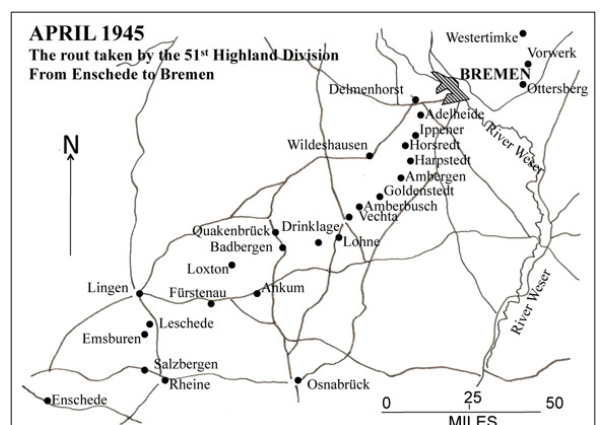
Op 12 februari '45 wordt John officieel gepromoveerd tot 'Kapitein'.

De fatale dag voor kapitein John Robert Harrison is 17 april 1945.
De troepenbeweging van de 154ste brigade geeft iets informatie.

*Na een korte rustpauze in Isselburg ontvangt de divisie op 3 april orders om zich te verzamelen in de regio Enschede. (NL)
De opmars van de divisie gaat naar Salzbergen, Lingen, Quakenbruck, Vechta, Wildeshausen, Delmenhorst, Bremen en uiteindelijk Bremerhaven.*

De opmars naar Delmenhorst wordt geleid door de 154ste brigade.

Op 17 april '45 wordt, vanaf de richting Harpstedt en Ippener, de zuidelijke grens van die plaats bereikt.

Hier vinden hevige gevechten plaats, deze worden John fataal.

Kapitein John Robert Harrison is de laatste CANLOAN-officier die sneuvelt, enkele weken voor het einde van de oorlog in West-Europa.

Hij krijgt een tijdelijk graf bij Harpstedt (D).

Op 23 augustus 1946 wordt hij herbegraven op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten in plot 4; rij H; graf 9.

Toegekend worden hem:

De 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Op zijn graftsteen staat:

**They challenged dead
And found eternal life.**

Vertaald:

Ze daagden de dood uit
en vonden het eeuwige leven.

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives; wikipedia, wartimesproject.com; codeword CANLOAN ISBN 1-55002-167-2